

Jsem stále stejná - Vondráčková, Helena

Už půjdu zmizím,
jen kytkám vodu dám.
Už vím, jsem tu cizí
i klíč ti odevzdám.

Nic mi tady nepatří,
už ani příběh náš.
Já nechápu,
co mi vyčítáš?

Jsem stále stejná
od prvních dní,
kdy líbal jsi mých sedmnáct
a já jsem prošla zdí.

Jsem stále stejná
a nemůžu vzdát,
to všechno, cos mě před léty
v lásce učil právě ty,
mít nejvíc rád.
Proč ti mám lhát?

Byls čestný, správný,
měls obdiv můj i klín.
Pak náhle slavný
a já jsem byla stín.

Začal si žít příběh svůj
a já jsem chtěla náš.
Tys jiný byl,
má láska byla táž.

Jsem stále stejná,
jakous chtěl mít,
kdy líbal si mých sedmnáct
a učil si mě žít.

Jsem stále stejná
a chci být dál.
Teď trošku slzy polykám,
že nevyšlo to právě nám.
Když pochopíš...
Jsem stále stejná.